

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจนะชนูปถัมภ์ อำเภोजนะ จังหวัดสงขลา” มีรายละเอียดเกี่ยวกับสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองต่างกัน

1.1.3 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมต่างกัน

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1.2.1 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร จะมีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่นๆ

1.2.2 นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร จะมีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรเพิ่มขึ้นแตกต่างกัน

1.2.3 นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนรู้เฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร จะมีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรเพิ่มขึ้นแตกต่างกัน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ของโรงเรียนจะนะชนูปถัมภ์ อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา จำนวน 6 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 189 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนจากประชากรข้างต้น จำนวน 60 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม 2 ห้องเรียน จากนั้นสุ่มนักเรียนแต่ละรายเข้ากลุ่ม 2 กลุ่ม ได้กลุ่มละ 30 คน แล้วสุ่มเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการจับสลากให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

1.3.2 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ และแบบวัดตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

1) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร (ใช้กับกลุ่มทดลอง) จำนวน 10 กิจกรรม

2) กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ (ใช้กับกลุ่มควบคุม) จำนวน 10 กิจกรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมแนะแนวด้านส่วนตัว – สังคมที่ใช้กันโดยทั่วไปกับวัยรุ่นตอนต้น

3) แบบวัดตัวแปร ประกอบด้วยแบบสอบถามภูมิหลังทางชีวสังคม หรือเรียกในอีกชื่อหนึ่งว่า แบบสอบถาม “ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน” แบบวัดพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรหรือเรียกในอีกชื่อหนึ่งว่า แบบสอบถาม “สิ่งที่ฉันทำ” และแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน หรือเรียกในอีกชื่อหนึ่งว่า แบบสอบถาม “สิ่งที่จะเกิดในอนาคต”

1.3.3 การรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบวัดทั้งชุด ซึ่งมี 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถาม “ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน” (ลักษณะภูมิหลังทางชีวสังคม) ตอนที่ 2 แบบสอบถาม “สิ่งที่ฉันทำ” (พฤติกรรมขยันหมั่นเพียร) ส่วนกลุ่มทดลองทำแบบสอบถาม “สิ่งที่จะเกิดในอนาคต” (ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน) เพิ่มอีกด้วย

2) ดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร กับกลุ่มทดลองเป็นเวลา 10 คาบ คาบละ 60 นาที ส่วนกลุ่มควบคุมดำเนินการโดยใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ ด้านส่วนตัว – สังคม ที่ไม่ใช่ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรเป็นเวลา 10 คาบ คาบละ 60 นาที โดยจัดกิจกรรมทั้งสองกลุ่มในวันและเวลา

เดียวกัน ในห้องที่มีขนาด สภาพแวดล้อม และบรรยากาศใกล้เคียงกัน และจับสลากผู้ดำเนินกิจกรรมสลับกันทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในปริมาณใกล้เคียงกัน

3) เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มทำแบบสอบถาม “สิ่งที่ฉันทำ” อีกครั้ง

4) ตรวจให้คะแนนแบบวัด

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่

- 1) สถิติพรรณนา ใช้วิเคราะห์ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 2) สถิติอ้างอิง ใช้เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ สถิติการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยครั้งที่ 1 สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (2 way ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 และ 3

1.4 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1.4.1 นักเรียนที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร มีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรสูงกว่านักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4.2 นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร ได้รับประโยชน์จากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน

1.4.3 นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร ได้รับประโยชน์จากการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน

2. อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจนะชนูปถัมภ์ อำเภोजนะ จังหวัดสงขลา” สามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานได้ดังนี้

2.1 อภิปรายตามสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 มีข้อความว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร จะมีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ” จากผลการวิจัยได้พบว่า นักเรียนที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร มีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรสูงกว่านักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่นๆ ซึ่งผลเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ผลที่พบนี้อภิปรายได้น่าจะเป็นเพราะชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ดำเนินการสร้างอย่างถูกต้อง ตรงตามเป้าหมายเฉพาะที่ต้องการพัฒนา มีการวิเคราะห์ส่วนประกอบย่อยของพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรอย่างรอบคอบ และได้สร้างกิจกรรมแนะแนวทั้ง 10 กิจกรรมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแต่ละส่วนประกอบย่อย โดยคำนึงถึงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นวัยรุ่นตอนต้น พัฒนาการทางจริยธรรมของวัยรุ่นตอนต้น มีการนำทฤษฎีการเรียนรู้เงื่อนไขการกระทำ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม และนำหลักการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างกิจกรรม ทุกกิจกรรมของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร จึงถูกสร้างขึ้นโดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับกลุ่มอย่างมีชีวิตชีวา มุ่งให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการค้นพบด้วยตนเอง ด้วยการใช้นวัตกรรม/วิธีการที่หลากหลายและจูงใจให้นักเรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ผลการวิจัยเช่นนี้จึงกล่าวได้ว่า การพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรนั้นสามารถพัฒนาได้ด้วยการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตลักษณะและ/หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น การศึกษาของวัชรียา แจ่มใส (2551: 87) เรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น” ที่พบว่านักเรียนวัยรุ่นตอนต้นที่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่น มีพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่นสูงกว่านักเรียนวัยรุ่นตอนต้นที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่น สอดคล้องกับ นางสาวศิริลักษณ์ แสนยากุล (2546: 65) ศึกษาเรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรม

แนะแนวโดยกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระแม่มีรสารูปประดิษฐ์ กรุงเทพมหานคร” พบว่านักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยกิจกรรมกลุ่มมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยกิจกรรมกลุ่ม และยังสอดคล้องกับ นางสาวณิชาลักษณ์ สุขสวัสดิ์ (2546: 57) ศึกษาเรื่อง “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากพั่น จังหวัดนครศรีธรรมราช” พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ มีความฉลาดทางอารมณ์สูงขึ้น

ผลการวิจัยเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาจิตลักษณะและ/หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่แก่นักเรียนวัยรุ่นตอนต้น โดยการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีคุณภาพซึ่งสร้างขึ้นอย่างถูกต้อง ตรงตามเป้าหมายเฉพาะของสิ่งที่ต้องการพัฒนาตรงตามแนวคิด หลักการ และทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับวัยของผู้รับบริการแล้วนั้นย่อมเป็นเครื่องมือที่ดีมีประโยชน์และใช้ได้ผลดี

2.2 อภิปรายตามสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 มีข้อความว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร จะมีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรเพิ่มขึ้นแตกต่างกัน” จากผลการวิจัยในส่วนนี้ไม่พบนัยสำคัญของความแปรปรวนตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเอง ดังกล่าวไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 ผลเช่นนี้แสดงว่า ไม่ว่านักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองสูงหรือต่ำ เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรต่างได้รับประโยชน์จากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน ผลเช่นนี้อาจเป็นเพราะชุดกิจกรรมแนะแนวที่ใช้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรนั้นเป็นชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีคุณภาพ สามารถใช้ได้ดีกับนักเรียนวัยรุ่นตอนต้นโดยทั่วไป มิได้จำกัดเฉพาะนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองสูงหรือต่ำอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ฉะนั้นแม้ว่านักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองต่างกัน จึงไม่ใช่ตัวแปรที่มีผลต่อประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จินตนา บัวเฟียน (2550: 61) เรื่อง “ผลการฝึกเพื่อพัฒนาความเชื่อในการควบคุมสาเหตุและผลจากการกระทำของตน ของนักเรียนวัยรุ่นที่มีจิตลักษณะแตกต่างกันด้วยชุดกิจกรรมแนะแนว” ที่พบว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีลักษณะมุ่งอนาคต –

ควบคุมตนเองแตกต่างกัน เมื่อได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความเชื่อในการควบคุมสาเหตุและผลจากการกระทำตน ได้รับประโยชน์จากการฝึกไม่แตกต่างกัน

2.3 อภิปรายตามสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 มีข้อความว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนรู้เฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร จะมีพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรเพิ่มขึ้นแตกต่างกัน” จากผลการวิจัยไม่พบนัยสำคัญของความแปรปรวนตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับเพศ ผลการเรียนรู้เฉลี่ย และรายได้ของครอบครัว

ผลดังกล่าวไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 แสดงว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีเพศ ผลการเรียนรู้เฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร ได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน ผลเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรนี้ได้สร้างขึ้นอย่างสอดคล้องกับพัฒนาการของวัยรุ่นตอนต้นโดยทั่วไป ไม่ได้จำกัดเฉพาะนักเรียนวัยรุ่นตอนต้นกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ฉะนั้นไม่ว่า นักเรียนวัยรุ่นตอนต้นเพศใด ผลการเรียนรู้เฉลี่ย หรือรายได้ของครอบครัวอยู่ในระดับใด จึงได้รับประโยชน์จากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจินตนา บัวเฟียน (2550 : 64) เรื่อง “ผลการฝึกเพื่อพัฒนาความเชื่อในการควบคุมสาเหตุและผลจากการกระทำของตน ของนักเรียนวัยรุ่นที่มีจิตลักษณะแตกต่างกันด้วยชุดกิจกรรมแนะแนว” ที่พบว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีเพศ และผลการเรียนรู้เฉลี่ยแตกต่างกัน เมื่อได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความเชื่อในการควบคุมสาเหตุและผลจากการกระทำของตน ได้รับประโยชน์จากการฝึกไม่แตกต่างกัน

สรุปจากการตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ 3 ข้อ ได้พบว่ามีสมมติฐานที่ได้รับการสนับสนุน 1 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ส่วนสมมติฐาน ข้อที่ 2 และ 3 ไม่ได้รับการสนับสนุน ขณะที่การวิจัยสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ทุกข้อ

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ จากผลการวิจัย มีดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร สามารถนำไปใช้ประโยชน์กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจะนะชนูปถัมภ์ และยังสามารถนำไปใช้กับนักเรียนวัยรุ่นตอนต้นทั่วไป ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.1.2 ผู้ที่จะนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียรไปใช้ ควรศึกษาคู่มือการใช้ชุดกิจกรรม มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยของพฤติกรรม ขยันหมั่นเพียร และได้รับการฝึกหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีดำเนินกิจกรรมให้บรรลุผล สำเร็จ

3.1.3 กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมกลุ่ม จึงควรมีวิธีการแบ่งกลุ่มที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมทำกิจกรรมอย่างมีชีวิตชีวากับสมาชิกต่างกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างสมาชิกในกลุ่มอย่างทั่วถึง และกลุ่มเป็นแหล่งความรู้สำคัญ

3.1.4 ก่อนลงมือทำกิจกรรม ควรมีการตกลงกฎ กติกาในการทำกิจกรรมให้ ชัดเจนเพื่อรักษาเวลาให้เป็นไปตามที่กำหนด

3.1.5 ขณะดำเนินกิจกรรมทุกกิจกรรมครู/ผู้ดำเนินกิจกรรมควรเน้นนักเรียนเป็น คนสำคัญในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้แสดงความคิดเห็น ลงมือปฏิบัติและฝึก พฤติกรรมที่ต้องการพัฒนาเป็นหลัก เพื่อให้ นักเรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมขยันหมั่นเพียร

3.1.6 ขึ้นสรุปครู/ผู้ดำเนินกิจกรรมควรกระตุ้น จูงใจให้นักเรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ ไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และควรประเมินผลความคงทนของการเรียนรู้ของ นักเรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์ เป็นต้น

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาปัจจัยเชิงเหตุอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมที่ พึงประสงค์ของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย

3.2.2 ควรศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตลักษณะหรือ พฤติกรรมที่พึงประสงค์อื่น ๆ สำหรับนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เช่น การรักความเป็นไทย การมีจิตสาธารณะ พฤติกรรมการใฝ่เรียนรู้ พฤติกรรมการอยู่อย่างพอเพียง และพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการทำงาน

3.2.3 ควรศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตลักษณะหรือ พฤติกรรมที่พึงประสงค์อื่น ๆ สำหรับนักเรียนช่วยวัยอื่น เช่น อายุ 10 – 12 ปี หรือ 16 – 18 ปี